

Česká pojišťovna mistrovství České republiky 2013

O týden později, než tomu bylo v minulém roce a možná díky tomu s velkým počtem diváků, se konalo mistrovství České republiky, letos s hlavním sponzorem Českou pojišťovnou, která celý závod zaštitila a dodala nejvíce cen. O sponzorech ovšem až dále a pojdte si přečíst, jaké letošní mistrovství bylo.

Kdysi kdosi ve Šternberku řekl, že Olympijský šplh nepatří do tělocvičen, ale do obchodních center před diváky. Nutno přiznat jistou genialitu při tomto nápadu. Po několikaletém pořadatelství Sokola Šternberk a závodů organizovaných v OC Olomouc City se závod v loňském roce přesunul do OC Harfa v Praze, pod organizátorská křídla ŠSK Palestry Praha s pomocí Sokola Příbram. Snaha o co nejlepší závod sezóny byla loni úspěšně splněna a na posledním závodě si většina závodníků zlepšila své osobní rekordy.

Pokud bychom měli nějak charakterizovat Česká pojišťovna MČR v Olympijském šplhu 2013, rozhodně bychom zmínili sousloví *nejrychlejší závod v historii, nejtěsnější časy a největší účast ve finále mužů*. Doufám, že těchto pár řádků plných slov začínajících na „nej“ Vás dostatečně motivovalo k pokračování čtení reportáže vrcholu sezóny Olympijského šplhu.

Vrhněme se tedy na kategorii nejméně početně obsazenou a šplhající na 4,5m dlouhém laně. Tou je již pravidelně kategorie žen. Buďme rádi, že se stále nacházejí ženy, které na laně šplhají, neboť se jedná o zajímavé zpestření povětšinou mužského prostředí. Závodnice se dostavily čtyři a mezi nimi byly i dvě favoritky, které mezi sebou obvykle sváděly největší souboje. Favorizovaná Kateřina Pilařová, ženská rekordmanka a Monika Böhmová. Sekundovat jim měly Eva Bláhová a roky nesoutěžící Veronika Szabóová. Závod ovšem začal v trochu jiném duchu a pořadí, než asi všichni mohli předpokládat. Již po prvním kole se jasně dostala do vedení právě Veronika, která svým soupeřkám utekla téměř o sekundu v čase 7,18s. Ostatní závodnice se pod 8s v prvním kole nedostaly. Kolo druhé bylo u většiny ve znamení zlepšení, ale opět třeba zmínit Veroniku a její čas 6,70s, který byl i jejím nejlepším pokusem závodu. Eva si ve druhém kole také zalezla nejlepší pokus, který měl hodnotu 8,46s. Jedinou závodnicí, která se ještě zlepšila, byla zpočátku favorizovaná Kateřina, jež si ve 3. kole zlepšila závodní maximum na 7,18s. Jedinou závodnicí, která se tudíž nezlepšovala a hned po prvním kole si vyšplhala pro bronzovou příčku, byla Monika. Doufejme, že nová krev v ženském startovním poli se ukáže i na dalších závodech v příští sezóně a oživí tím trochu skomírající ženskou kategorii. Všem závodnicím gratulujeme a mají obdiv mnoha diváků a divaček, že lano „vůbec vylezly“.

Druhá kategorie na 4,5m laně – dorostenci. Těch se na závod přihlásilo 11 a o favoritech mělo být opět dopředu jasno, jak se ovšem dočtete dále, není vždy o vítězi jasno dopředu (snad s výjimkou Aleše Nováka). Závod dorostenců byl plný technických chyb, prohmatů a nedohmatů, což je celkem nezvyklý jev, vzhledem k množství sáhů a délce lana. Začnu od posledního místa, které obsadil Antonín Schejbal. Ten si zlepšil svůj nominační čas z 7,64s na 7,46s. Číslice stejné, jen pořadí se změnilo k lepšímu. Martin Hlušička, další objev Štěpána Muchky, si taktéž zlepšil letošní maximum z 6,29s na 5,93s. David Bouček na deváté pozici si čas bohužel nezlepšil a z nominačních 4,55s si technickými chybami přihoršil na 5,26s. Vratislav Vorel si taktéž přihoršil a ze 4,45s nejlepší pokus

těsně nad 5s hranici v hodnotě 5,05s nemůže být velkým potěšením. To o další příčky se sváděl boj v rádech setinek až desetinek. Matěj Cígl, velmi mladý talent, který se snad šplhu bude věnovat i nadále a po takových objevech jakými jsou Adam Kočiš nebo Karel Janda by za pár let mohlo být více řádků věnováno i jemu. Letos bohužel nejlepší čas z MČR 4,81s. Jakub Pálek z líhně dorosteneckých šplhačů Příbrami, v čase 4,54s, nakonec šestý. Ovšem s pátým Matoušem Havlíkem, klubovým kolegou, sváděl souboje téměř až do konce. Nejlepší čas Matouše 4,26s. Bramborová příčka patřila Tomáši Stránskému, který se dostal pod magické čtyři sekundy. Jeho čas 3,94s bohužel na ostřílené závodníky Martina Trnku a Pavla Macháně nestačil. Tito dva závodníci vyšplhali shodné nejlepší časy v hodnotě 3,70s a o vítězi musel rozhodovat druhý nejrychlejší čas, který je od sebe odděloval o pouhou 0,01s (pro zajímavost - rychlost mrknutí oka je cca 0,01-0,02s). Neuvěřitelně těsné výkony obou závodníků ovšem nakonec přáli favorizovanému Pavlovi. Od Pavla jsme očekávali trochu lepší výkon vzhledem k jeho nominačnímu času v hodnotě 3,38s (osobní rekord). Množství chyb zapříčinilo, že skončil téměř na druhé příčce. Pro Martina to ovšem bylo zlepšení o více jak tři desetiny. Všem medailistům blahopřeji, přičemž doufám, že ve svém tréninku nezaspí a že někteří z nich se ukáží v příštím roce mezi dospělými.

Nejstaršími závodníky a zároveň závodníky otevírajícími lano dlouhé již 8m, byli senioři. Oproti loňskému ročníku, kdy byli pouze dva závodníci, se jich letos na MČR dostavilo pět. Čtyři pětiny závodníků si zlepšily své letošní maxima. Překvapením byla účast Pavola Niezgodzkého, který se kolo od kola zlepšoval a být kol 5, snad by si zlepšil i letitý osobní rekord. Nejlepší čas 15,51s, oproti nominačnímu v hodnotě 17,08s, je značné zlepšení. Bramborovou příčku si vyšplhal Jaroslav Novák, který nominovaný s časem 15,51s (Pavolův nejlepší čas) zlepšil své maximum na pěkných 13,30s. To o stříbro byl boj. Lubomír Jokel doplácel na své obvykle krátké dohmaty a toho chtěl využít Luboš Šíkula. To se mu bohužel nepovedlo, ale s časem 12,02s (opět zlepšení letošního maxima téměř o sekundu) mohl být spokojený. Jokel si své stříbro vybojoval doslova v posledním kole a posledním sáhem, respektive dohmatem, který zkusil netradičně natáhnout, a to se mu vyplatilo. Výsledný čas 11,82s zajistil jak stříbro, tak zlepšení letošního maxima. Jediným závodníkem, který mezi seniory neměl konkurenci (stejně jako zmíněný Aleš Novák) byl Ladislav Kubeček. Ten umí s přehledem časy pod devět sekund, dokonce i pod osm. V minulých měsících se ovšem trápil se zraněním ramene a to ho limitovalo nakonec „pouze“ k času 8,81s. Všichni senioři si zaslouží obdiv jak závodníků, tak diváků! Stejně jako ženám, i v této kategorii gratuluji všem k úspěšnému zdolání lana!

Vrcholem všech závodů je hlavní kategorie. Právě o té jsem se zmiňoval s těmi superlativy začínajícími na „nej“. Představilo se celkem 23 závodníků z celé republiky. Do finále, kam se nominovali pouze závodníci s časem pod 8,5s, se jich dostalo celkem 17, což je historicky nejvyšší počet! Opět začnu od posledních míst. Závodníci na těchto příčkách bohužel dopláceli na různé technické chyby – předčasné starty, nedohmaty či prohmaty. Kamil Ševčík si své maximum zlepšil z 12,95s na 11,17s, takže určitá spokojenost snad byla. To Pavel Coufal se z 8,54s zhoršil na 9,65s. Právě u tohoto závodníka jsem očekával útok na finále. Bohužel technické chyby ho o něj připravily. Snad v příštím roce. Tomáš Ježek, kterému patří díky za technickou stránku celého závodu, si zlepšil osobní maximum na 9,16s. Jan Šindelář se stále nemůže na 8m dlouhém laně nalézt a s časem 9,13s se pro tento rok bude muset spokojit jako s nejlepším. Martin Szabó, bratr ženské vítězky, doplatil na nedostatek zkušeností, ač potenciál má. Letos „pouhých“ 9,10s byl jeho nejlepší čas. Posledním závodníkem, který se nedostal do finále, ale který si ohromně přilepšil a stanovil tak svůj osobní rekord, byl Václav Kraus. Časem v hodnotě 8,92s překvapil všechny a snad i sám sebe.

Před námi jsou již závodníci ve finále, tedy 17 nejrychlejších závodníků, kteří neměli pouhé dva pokusy, ale pokusy čtyři, na které jsou ze závodů (krom výjimek jako třeba Memoriál B. Šupčíka v Příbrami se třemi, respektive dvěma koly) zvyklí. Jiří Tlamsa, který je svými kamarády z Palestry často považován za nezvěstného díky své dlouhodobé absenci na trénincích, se objevil na závodě. Jiří se pomalu vrací do své pradávnejší formy a tak se do finále nominoval těsně s časem 8,43s, který byl zároveň i nejrychlejší pokusem. Výrazným zlepšením si prošel Jan Hladík, který si osobní rekord zlepšil již v Písku na hodnotu 9,08s. Na poslední závod pravděpodobně „vyladil formu“ zcela optimálně a zlepšil se na 8,20s. Petr Bílý se na závod připravoval, ale v posledních chvílích ho skolila viróza a s časem 8,01s mohl být nakonec spokojen, vzhledem k tomu, že poslední dva metry procházel utrpením v podobě tzv. vytuhnutí (pro neznalé šplhu se jedná o stav, kdy závodník nemá již ani dynamiku, ani sílu k plynulému šplhu a tento jev je provázen výrazným zpomalením výkonu). Ostatní závodníci se dostali pod 8s hranici a u některých se jednalo o skutečné překvapení. Prvním závodníkem pod 8 sekund byl Miroslav Kadlec, který ač nemohl oficiálně závodit díky administrativní chybě a nekompromisnímu přístupu některých organizátorů, měl možnost být jistým předskokanem na začátku každého kola mužů. Jelikož se „nominoval“ do finále, lezl všechna čtyři kola. Mirek překvapil sám sebe i ostatní s pěkným časem 7,87s. Pro Mirka je charakteristický velmi vysoký počet velmi frekvenčních sáhů. Filip Šmejkal, závodník snad s nejvyšší váhou (vše ovšem ve svalech) startovního pole (viz výsledky) se oproti tréninku zlepšil o více jak 2 sekundy. S časem 7,83s zaostal o pouhé 0,33s za osobním rekordem.

Michal Fejgl, spolumoderátor klání, si již před závodem stěžoval na problémy s ramenem, které ho limitovaly v tréninku. I tak byl ovšem schopen vylézt v čase 7,76s. Kde se k takovému času dostal, nechápal nikdo, asi ani on sám. Jiří Kotlan se před Michala dostal opět díky druhému nejrychlejšímu času. Vyšplhal také nejrychleji za 7,76s, ovšem druhý nejrychlejší čas měl oproti Michalovi o pár desetinek k dobru. Kde se v Marku Pustajovi objevila rychlost k času 7,61s nechápal opět nikdo. Tímto časem se na chvíli dostal do první desítky, kde si pohodlně hověl až do čtvrtého kola. Patrik Valut si již v prvním kole zalezl pěkných 7,70s, čímž si zlepšil osobní rekord z Písku (7,71s). Tento čas si právě ve čtvrtém kole zlepšil na čas v hodnotě 7,46s. Patrik lezl velmi pěknými a vyrovnanými dlouhými sáhy a je vidět, že z jeho druhého aktivního vrcholového sportu – Armwrestlingu (páka) má síly dost. To nejlhčí závodník mezi muži, Natanael Měcháček, rozhodně ve srovnání s ostatními nevypadá, že by měl sílu na vyšplhání 8m lana v nějakém rozumném čase. Po několika nepovedených pokusech se v posledním kole vyhecoval a riskovaným dohmatem se dostal před Patrika o pouhou 0,01s. Další, velmi těsný výsledek, kterých ale bylo ještě mnoho. Saad Omer, nejspíše budoucí seniorský mistr republiky, pokud na toto klání v příštím roce přijde, je na tom podobně jako Patrik. Všem divákům to ukázal na svém těle, kdy lezl bez trika. Ke svému času 7,35s se vyjádřil s ledovým klidem jako by se nechumelilo, přestože za svým nejlepším časem zaostával o pouhých 0,06s. Karel Janda, dorostenecký rekordman se na tomto závodě nemohl najít a do finále „téměř“ nepostoupil po zcela zpackaném prvním kole plném technických chyb. Pod 7s hranici se dostal až v posledním kole a s časem 6,91s asi moc spokojen být nemohl. Stejně na tom byl i závodník na 6. příčce, Daniel Martinec. Ten se taktéž v závodě trápil a ne a ne se dostat pod 7s. 7,02s, 7,05s, 7,07s a až ve čtvrtém kole 6,91s. Máme tu další shodu a díky druhému, vlastně i třetímu a čtvrtému pokusu, se umístil právě před Karlem. Od obou závodníků jsme čekali útok na osobní rekordy a tudíž časy trochu hlouběji. Další závodnická dvojice, peroucí se o příčky, se skládala z Martina Kubánka a Aleše Kočiše, který v historických tabulkách po letošním Písku posunul Martina o příčku níže. Adam v posledním

kole zaútočil a s časem 6,36s si vybojoval bramboru. Po Adamovi ovšem nastupoval Martin a s časem 6,33s se posunul zpět na čtvrtou příčku a v historických tabulkách opět před Adama.

Poslední dvojice svádějící souboje je známá všem, sledujícím dění v Olympijském šplhu tuto sezónu. Štěpán Muchka se totiž s Tomášem Filipem střídali ve vítězstvích na Velkých Cenách. Oba závodníci k přípravě na Česká pojišťovna MČR v Olympijském šplhu 2013 přistoupili velmi zodpovědně. V prvním kole zalezl Štěpán za 5,90s, Tomáš za 5,87s. Následoval Štěpán za 5,88s a Tomáš za 5,82s. Takto to zkrátka bylo. Tito závodníci se drželi jeden druhého zuby nehty v každém pokuse. Dokonce i oba ve třetím kole shodně nedohmátli. Čtvrté kolo přineslo zlepšení jen Štěpánovi a to na konečných 5,84s – osobní rekord. Dle Michala Fejgla potenciál pro zlepšení již nebylo. Já si dovolím nesouhlasit a dohmaty, tedy jejich rychlost, je místo, kde lze pár setinek ubrat. I Štěpán si myslí, že tam rezervy jsou. Uvidíme snad na dalších závodech, zda se jeho slova naplní. Tomáš s jeho novým osobním rekordem v hodnotě 5,82s byl přemíru spokojen. S neuvěřitelnou lehkostí vyletěl vzhůru. I u něj věřím, že by mohlo dojít ke zlepšení, ale nechme spekulací. Závodník číslo jedna, nepřemožitelný, pro diváky i pro závodníky neustále neuvěřitelný, Aleš Novák. Jak se někde objeví Aleš, je jasné, že si soupeři mohou sednout, otevřít ústa a co nejrychleji stoupat pohledem ke konečné cívce ve výšce 8 metrů (vlastně mi dochází, že v jakékoli výšce). Aleš nemá, a jak to vypadá, asi ani jen tak mít nebude, jakéhokoli vyzývatele. První kolo nadělil druhému závodníkovi „jen“ (obvykle to bývalo více) 0,56s. Další kola se propast mezi časy již jen zvětšovala. Neuvěřitelných 5,13s je nejrychlejším časem letošní sezóny.

Inu reportáž je za Vámi. Zbývá shrnutí závodu. Za mě osobně se jednalo o nejlepší mistrovství republiky vůbec. Mnoho zajímavých soubojů o lepší umístění, mnoho osobních rekordů, výborné povzbuzování ze strany diváků i závodníků atp. Již po minulém povedeném ročníku to byl úkol náročný. Největší dík patří Ondřeji Košťákovi, jakožto hlavnímu organizátorovi celého organizačního týmu, který ač vyobrazen na plakátu, závodu se bohužel aktivně nezúčastnil. Klání se vyvedlo perfektně a není tak mnoho výtek. Vše probíhalo bez problémů, snad až na malé technické problémy se startovacím tlačítkem a jeho vztahu k magneziu. To lze ovšem vzhledem k počtu závodníků pochopit a omluvit. V neposlední řadě patří obrovský dík všem sponzorům, zejména potom České pojišťovně, která celý závod vzala pod svá křídla. Mezi dalšími partnery zmíním Fit4Slim, ČGF, Mlejn a Equilibrium s jejich neuvěřitelnými a dechberoucími ukázkami, No Fear energetické nápoje, Olympia Fitness Team, Rock Empire, ŠSK Palestra Praha, Extreme Energy a OC Galerie Harfa, kde se celé klání konalo. Poděkování patří také skvělému moderátorovi, který závodníky i aktivně povzbuzoval! Na závěr patří poděkování i všem těm, kteří pomáhali s věcmi okolo – manipulace se startovní plochou, zápis časů, obsluha tiskárny a hudby, prezence, rozdávání cen atd. Děkuji i všem závodníkům za jejich příjezd, divákům a čtenářům za jejich čas.

Nat